

Szivárvány

2011. SZEPTEMBER • XXXII. ÉVFOLYAM • 347. SZÁM

9.

JANCSIK PÁL

Gyöngyi és Gyurka

11. Ábrázolás

– Ha szállhatnék, mint a galamb,
veled messze, messze,
elrepülnék egy lakatlan,
gyönyörű szigetre.

Építenék neked kunyhót,
vadásznék, halásznék,
banánért és datolyáért
magas fára másznék.

Nyilat, lándzsát készítenék,
vadat csalnék törbe,
amit hoznék, beletennéd
egy nagy serpenyőbe.

A lakatlan, zöld szigetnek
királynője volnál,
én meg mindent teljesítnék,
amit parancsolnál.

Mint egy ékes drágakövet,
úgy őrizgetnélek.
Eljönnél..? – Ha szárnyam volna,
elröpülnék véled.

No de, Gyurka, elfeledted,
hogy ma utoljára
játszhattunk itt? Holnap reggel
megyünk iskolába.

12. Becsengetés

Ősz eleji utcán
szikráznak a fények.
Gyurka Gyöngyikével
kézen fogva lépked.

Játékuknak vége,
mennek iskolába,
sok füzettel, könyvvel
van tele a táska.

A szemük, a szívük,
az is tele fénnel,
emlékkel, jókedvvel,
nyári nevetéssel.

Ama rögös utat
szintén együtt járják,
együtt hódítják meg
a tudomány várát.

Vége

Mindkét rajzon találsz egy-egy tárgyat, amelyik a másikról tévedt oda. Keresd meg őket!

TOLNA ÉVA

Óvodásból iskolás

– Megyek világot látni. Valamikor márciusban találkozzunk – búcsúzik tőlem Eszterke, mikor elindul az egyik szobából a másikba. Útközben még visszakiáltja:

– Felnőtt akarok lenni! Vigyázok, hogy óvatosan essem le az úton! Én igazi, valóságos tündér vagyok, csak most óvodásnak öltöztem. Útközben majd találkozom a zsiráffal, neki most szakmai betegsége van. De hamarosan meggyógyul, mert tavasz van, és ilyenkor a madárkák is neki vicsorognak.

Így mesélte Eszterke a napi történeteit, és én megígértem, hogy megőrökítem. Hiszen írni még nem tudott, ezért mindent lerajzolt, s ha megdicsértem, így köszönte meg a dicséretet:

– Felsőguram, mehetek az öledbe? Úgye egyszerűen jó vagyok?

De az Idő szárnyon jár, így igen gyorsan telik. Eszterke még alig ismert néhány betűt, amikor bejelentette:

– Az a gondolatom, hogy el kell olvasnom a Micimackót. Pedig csak akkor vagyok

nagy, ha felállok, mert ha leülök, akkor kicsi vagyok.

Aztán egy szép napon igazi iskolás lett, és egy-kettőre mesterséget választott:

– Azt hiszem, filozófus leszek, akkor majd elválnak útjaink – jelentette ki egy nap-sütéses reggelen. Majd hozzátette: – De először kiadom a jámbor szarvas történetét, aztán a legszebb verseimet:

„Mozog még a felhős ég?

Tudja még...

Álmos a hét.”

*

„A kismacskák dorombolnak,

*minden ételt jól megsóznak.
Megnöttek már a kis lovak,
minden ember lovat fogad.
Itt a vége, jól éljete!*

Ne legyen ma senki beteg!”

Aztán hirtelen-váratlan leült a zongorához, és játszani kezdett valami ismerős dallamot. Hiszen ez Mozart, ismertem fel boldogan. Észre sem vettem, és az óvodásból máris iskolás lett? – ámultam el a történeteken.

– Én ezután is mindent elmesélek – nyugtat meg Eszterke. Majd hozzáteszi: – De még mehetek az öledbe?

BALÁZS IMRE JÓZSEF

Másféle nyelvek

Angolul tudom az angol színeket,
magyarul pedig a magyar színeket.
Más színek is vannak még,
de azok nem mindig jutnak eszembe.
*

Ha majd nagyobb leszek,
s bemegyek a boltba,
románul kérem a kenyeret,
de óvatosan, mert románul a kenyér
a kutyához hasonlít.

Magyarul viszont a tenyérhez,
jó helyen lesz tehát, ha ideadják,
itt, a tenyeremben.
*

Az autóban legtöbbször gyerekzene megy,
de néha felnőttzene is,
s a felnőttzene általában angolul van.
Szerencsére anya elénekli olyankor,
hogy miről szól.

**Miközben színezed a fehéren
maradt részeket, ejtsd ki
a nevüket, és kösd össze
a rímelő párokat.**

KISS ADINA

A kincskereső akadályverseny

Az őszi napsugár álmosan kukucskált be Kerek-erdőbe. Nyúl-papa sorban ébresztgette hat nyulacskáját, Nyúl-mama az asztalt terítette meg, uzsonnát tett a tarisznyájukba, és egy-egy kedves szóval indította csemetéit az erdei iskolába:

– Legyél ügyes és figyelmes! – mondta Nyúl Máténak.

– Jó, mama! – kiáltott vissza Máté.

– Vigyázz Katára! – bízta Nyúl Dórára a legkisebbet.

– Vigyázok, mama! – kiáltott Nyúl Dóra, és tappancson ragadta Nyúl Katát.

– Légy kedves és szelíd! – csókolta meg Nyúl Sárát.

– Igen, mama! – és már szaladt is Sára a többiek után.

– Nem kell félned, kicsikém! – bátorította Nyúl Danit.

– Nem félek, mama! – válaszolt Dani határozottan.

– Nyúl Samu, te csak akkor beszélj, ha kérdeznek! – cirógatta meg Samu homlokát.

– Jó, mama! – szólt Samu, és hátizsákjába csúsztatott még egy répát.

Sorra érkeztek az állatok a nagy tisztásra, és mindenki leült a helyére.

Róka bácsi, a tanító számo-lással kezdte. A állatgyerekek ügyesen megoldottak minden feladatot. Csak Nyúl Samu beszélgetett Móli Mókussal. Nem is hallották, amint a tanító újabb kérdést tett fel.

– Mi a megoldás, Móli? – szólította fel a tanító bácsi a fecsegő mókust.

– Nem tudom – mondta megszeppenve Móli.

– Ha egy káposztafejről elveszünk 4 levelet, és kosárba tesszük, egy másikról meg elveszünk 3-at, és azt is a kosárba tesszük, akkor hány leve-
lünk lesz a kosárban össze-

sen, Samu? – kérdezte szigorúan a tanító.

– Hát! – mondta Nyúl Samu, és közben a füle tövét vakargatta, hogy eszébe jusson a helyes válasz. – Hát, egy sem!

– Hogy? – kiáltott mérgesen a tanító.

– Egy sem, mert mindenkét megeszem! – válaszolta Samu diadalmas arccal.

A többiek hahotázni kezdtek. Samu nem értette, hogy mi olyan vicces abban, amit mondott, hiszen számára ez természetes volt: ha a káposztafejről leveszik a levelet, azt azért teszik, hogy megegyék.

– Szégyelld magad, te szemtelen nyúl! – förmedt rá mérgesen a tanító. – Ezért büntetésből nem vehetsz részt a kincskereső akadályversenyen.

Samu szomorúan leült a helyére, szeme megtelt könnyel, lelógó fülével eltakarta piruló pojiját. Szünetben hiába vigasztalta Nyúl Dóra, Nyúl Sára, Nyúl Máté, Nyúl Dani és a kicsi Nyúl Kata, nem ért semmit.

Eltelt a nap. Samu meg sem várta a többieket, szaladt haza, hogy Nyúl-mama kötényébe bújva jól kisírja magát.

(Októberben folytatjuk.)

KOVÁCS KATALIN rajza

CSEH KATALIN

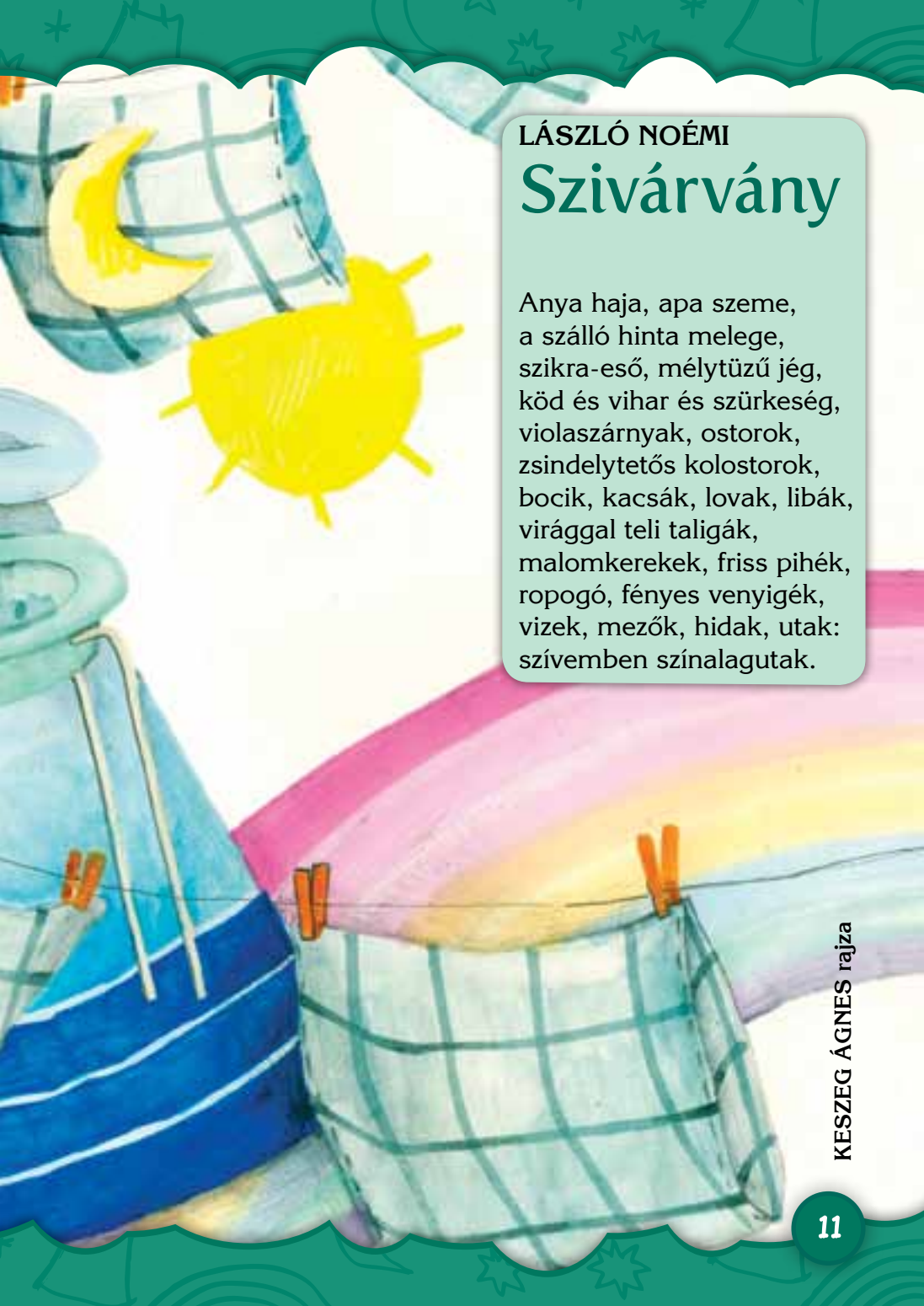
Gitta néni a holdon

Gitta néni a holdon
jár-ke, jön-megy,
ideges,
mert a félhold-párnahuzat
ím, szennyes!
Nem hajthatja rá a fejét
nyár csöndje:
piros arcán pereg-pereg
a könnye.

Gitta néni a holdon
máris indul, mondom,
lavórba
áztatja a félhold-párnahuzatot,
azonba'
ott felejt, ott hagyja...

Földi szellő, kóbor szellő
kimossa,
kiteríti égi szárítókötélre,
jön a friss nap, szárítgatja,
jön a csillag, vasalgatja,
jön Gitta néni, beviszi a házba,
boldog lesz újra a félhold-párna:
s nyár csöndje vígan hajtja fejét rája.

A colorful illustration of laundry hanging on a line. A yellow sun and a yellow crescent moon are in the sky. A blue and white checkered cloth is hanging on the line, secured with orange clothespins. A blue and white striped cloth is also hanging on the line. The background is a light blue sky with a pink and yellow rainbow. The bottom of the page has a green border with white stars.

LÁSZLÓ NOÉMI

Szivárvány

Anya haja, apa szeme,
a szálló hinta melege,
szikra-eső, mélytűzű jég,
köd és vihar és szürkeség,
violaszárnyak, ostorok,
zindelytetős kolostorok,
bocik, kacsák, lovak, libák,
virággal teli taligák,
malomkerekek, friss pihék,
ropogó, fényes venyigék,
vizek, mezők, hidak, utak:
szívemben színalagutak.

KESZEG ÁGNES rajza

DÖBRENTEY ILDIKÓ

A három szivárvány

Hol volt, hol nem volt, volt egyszer három szivárvány: két egyforma meg egy más-milyen. Egy kicsi ország fölött születtek, a nyári zápor után. Az első kettőre szélesen rámosolygott a nap:

– Szépek vagytok! Egyformán szépek! Szabályos, szép szivárvány-ikrek!

Aztán meglátta a harmadikat, és elöntötte a méreg:

– Hát te hogy nézel ki? Te összevissza, te más-milyen! Hű de elöntött a méreg! Nem is nézlek!

Az első két szivárványt gyöngéden körülengte az eső utáni pára:

– Ragyogjatok! Fényeskedjetek! Pompázzatok, tündököljetek!

Aztán rápillantott a harmadikra, és menten dühbe gurult:

– Mi ez a rendetlenség? Rajtad semmi nincs a helyén! Nem szégyelled magad, te

másmilyen? Hű, de dühbe gurultam! Nem is nézlek!

Az első két szivárványt katonásan megdicsérte a szél:

– Ibolya, kék, zöld, sárga, narancs, veres; nagyon helyes! Nagyon helyes!

A harmadikon, mint az ostor, végigvágott:

– Zöld? Kék? Narancs? Ibolya? Türkiz? Sárga? Ez nem helyes! Ez nem járja!

Szegény kis harmadik, nem értett a szidalmakból semmit:

– Mi az, hogy más-milyen? Mi az, hogy nem helyes! Mi az, hogy nem járja? Miért haragszik rám mindenki?

Meg is kérdezte a testvéreit:

– Mit tegyek, hogy a nap, az eső utáni pára meg a szél engem is szeressen?

– Légy olyan, mint mi! Szedd sorrendbe a színeidet! Légy karcsú! Kecses, feszes! Változz meg, te más-milyen!

– Megpróbálok.

És a kis harmadik megpróbált megváltozni. Nyújtózott, tornázott, a színeit ide-oda csúsztatta, de hiába. A nap, az eső utáni pára meg a szél továbbra is elfordultak tőle:

- Összevissza!
- Rendetlen!
- Másmilyen!

A testvérei kinevették:

– Más vagy, mint mi! Másmilyen!

Annyira szidták, annyira nevétkék, hogy nem hallották meg az anyóka sóhajtá-

sát. Pedig odalent, a kicsi országban, egy anyóka sóhajtózott:

– Ó, ó! Elfogyott a selyemfonál! Ó, ó! Szép színes fonalaim, cserbenhagytatok! Hogyan hímezzem most már ki a virágos abroszt? Mit teríték az asztra, ha jön a hét dédunokám? Ó, ó!

Így sóhajtózott az anyóka magában. Nem hallotta meg őt sem a nap, sem az eső utáni pára, sem a szél, sem a két büszke szivárvány. Egyedül csak a legkisebb szivár-

vány figyelt fel rá. Azt gondolta magában:

– Én csak egy összevisz-sza, bosszantó, nevetséges kis szivárvány vagyok. Énértem nem kár! – azzal finoman selyemfonalakra bomlott, és aláhullott az anyóka ölébe. Az anyóka boldogan csapta össze a kezét, és azon nyomban hímezni kezdett.

Közben eloszlott az eső utáni pára, a másik két szivárvány is eltűnt az égről. Nem maradt a nyomukban semmi.

A legkisebb szivárvány azonban tovább pompázott

az anyóka abroszán ibolyák, nefelejcskek, kankalinok, búzavirágok és pipacsok képében. A dédunokák álmélkodva mondták:

– Olyan szép ez a terítő, mintha szivárványfonállal hímezted volna, dédi! Az anyóka mosolygott:

– Ha hiszitek, ha nem, nekem ölembe hullott egy szivárvány. Nem olyan volt, mint a többi. Más volt. Másilyen. A legszebb szivárvány volt, amit életemben láttam!

A három szivár-
vány közül csak
egy „rendes”.
Vajon melyik?

NAGYÁLMOS ILDIKÓ

Panna kérdez válaszol

– Mit csinál itt, kiskegyed?
– Rajzoltam egy nagy hegyet,
felállok a tetejére,
lenézek a völgy gyomrába,
belsejébe.

– És aztán, hát aztán?
– Fát rajzolok a mezőre,
madarat a levegőbe,
virágoknak szirmokat,
karámokba barmokat,
őzeket a dombtetőre.

– Hallgatod a szél szavát?
– Inkább nézem a határt.
Hogyan érik be az alma,
melyik madár fakad dalra,
rajzolok egy folyót is,
vízsodrása messze visz,
elrepülök szellőháton,
átbújok a szivárványon.
Lerajzolom magam is.

**Rajzold magadat a hegy tetejére,
és színezd ki a rajzot.**

SZILÁGYI TOSA KATALIN rajza

TOLNA ÉVA

Szeptember

Szeptember jó ember.
Vállán egy nagy táska.
Találgatják, hova viszi.
Ki az, aki várja?

Szeptember bölcs ember,
az iskolát járja.
Ábécét hoz mindenkinek
az első osztályba.

Szeptember víg ember,
a nótáját fújja:
„Boldog lesz, ki a betűket
gyorsan megtanulja.”

Jó ember, bölcs ember,
víg ember Szeptember!
Legyen a barátod!
A kedvét ne vedd el!

JENEI-SZENNER EMŐKE

Biztató

Mikor kicsi voltál,
tipegtél, topogtál,
nem sok idő telt el,
máris szaladgáltál.

Beszéded is babás volt,
kiszé-kusza hangok,
pár év múlva megértették
szavaid, mondandód.

Már nem vagy motyogó,
pipe, totyogó.
Nagy vagy, szaladó,
iskolába induló.

Bogi még nem tudja, milyen ruhát illik felvenni, ha iskolába, szülinapra, kirándulni vagy aludni készül. Segíts neki! Kösd össze a négszöglet a hozzá illő körrel.

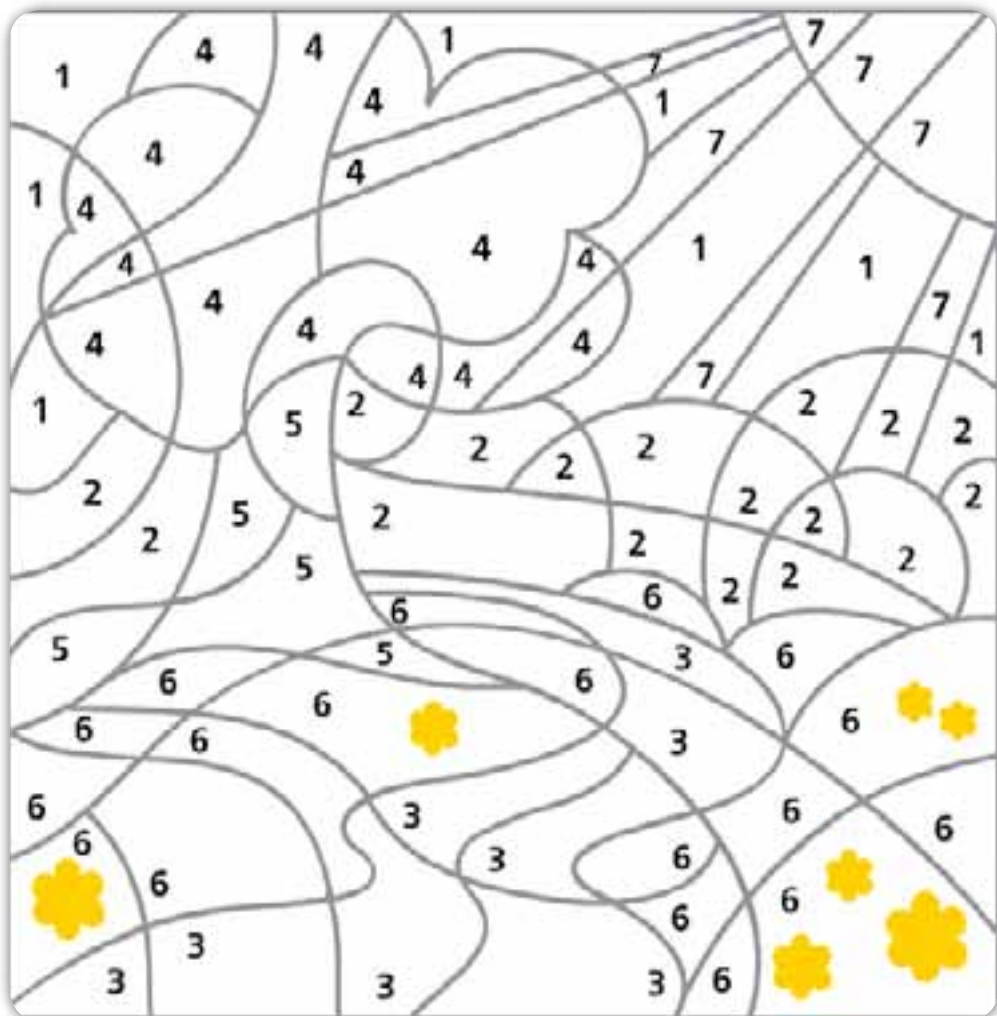

BAK SÁRA rajzai

Marasztald még egy kicsit a nyarat! Rajzold tovább a nap sugarait, a fűszálakat, a virág szirmait, a lepke szárnyát.

MÜLLER KATI rajza

Színezz ki minden részletet a számozás szerint.

MÜLLER KATI rajzai

Színezd ki a cicát,
és rajzold mellé
a találó jelet.

Hol a cica?

- A kosárban.
- A kosár mellett.
- ▲ A széken.
- * A szék alatt.
- ✓ A szék fölött.
- ✗ A szék mögött.
- A szék előtt.

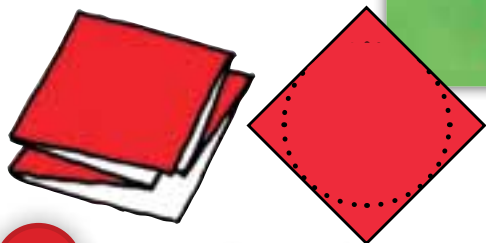
Ti küldtétek

- *Katalinka, szállj el...* éneklük a magyarlapádi gyerekek, miközben katicabogarat rajzolnak, színeznék, és vágnak ki, hogy ajtón, ablakon, falon mosolyogjon...

... vagy dióhéjra festve kartonlevélen másszon...

... vagy a család, az osztály, a csoport minden tagja szárnyát bontogassa a zöld lapon. A kisebb, nagyobb négyzet alakú papírt a rajz szerint hajtsátok össze, kerekítsétek le, fessétek ki, és ragaszátok az alapra.

- Ahol a kőnek színe és szíve van. **Puskás Panna Szatmárnémetiből** küldte kőből, papírból készült vidám állatkáit.

.....

- **Szakács Anikó tanító néni** székelyszenterzsébeti osztálya rajzzal egészítette ki a térhatású virágokat. Titkuk, hogy csak részben ragasztották az alapra, és ötletesen hajtogatták a kerek és tojásdad szirmokat, leveleket.

Szorgalmasan gyűjtöttem a Csipikés kártyákat, és be is küldtem. Küldök egy rajzüzenetet is. Nagyon várom a következő folyóiratot, a Napsugárt, amiről mesélt a tanító néni.

Üdvözlöm Csipikét és Típetupát is.

Kovács Nándor Hunor,
Csíkbánkfalva

Molnár Abigél, Sepsiszentgyörgy

Gondoltam az óvodában,
mi vár rám az iskolában.
A sok betű, a sok szám,
milyen csodás egy világ!
S ha majd mindent megtanulok,
olvasok, számolok, mint a nagyok?
Töprengtem az óvodában:
mi vár rám az iskolában?

Bartók Boglárka,
Gyergyószentmiklós

Püsök Réka, Zilah

Kislány ment a kiskertbe,
Kiskosár a kezébe,
Megtöltötte gyümölcssel,
Alma, dió, körtével.
Bevitte a konyhába,
Megmosta és felvágta,
Tányérkába kirakta,
A végén meg felfalta.

Pásztor Alíz, Kolozsvár

Antal Csilla Éva, Szászrégen

Csipike postája

Igazán sajnálom, hogy néha-néha is-mételgetem magam, amit Ti, kedves barátaim bizony nemigen vesztek észre, mert közben „felsőbb osztályba” léptek, és „kinőttök” Csipike levelezőtársai közül. Egyvalami azonban mégiscsak feltűnt nekem: immár közel negyven éve minden szeptemberi számomat azzal indítottam, hogy szeretettel üdvözlöm az első osztályosokat, azokat, akik életük „nagy lépésére” készülnek: megtanulnak írni-olvasni, és a tanév végére már el tudják olvasni leveleimet – sőt válaszolnak is nekem. Hát bizony ez igen szép dolog.

Most is örömmel köszöntöm kis elsős barátaimat, de ebben a szeptemberi számban nem „csak” hozzájuk intézem soraimat, hanem minden kedves Olvasómhöz,

azokhoz is, akik már kinőtték a gyermeklapok olvasói közül. Ezt a leveletem minden egykori, mai és jövődéli Olvasómnak írom.

A Csipike postájában sok szép dologra felhívtam ugyan a figyelmeteket, de a legfontosabbról valahogy nem esett szó. Ez pedig – a hűség.

Šerban Niki,
Sepsiszentgyörgy

A hűség, amelyet egyik legszebb tulajdonságnak tekintenek az emberek. Nos – erről szólnék most nektek. A hűség köt elsősorban szüleitekhez. Maradjatok meg hűségben irántuk. De ugyanez a hűség köt a nyelvhez is, amelyen az első imádságot mondogattátok édesanyátok, nagyszüleitek nyomán. Ez a hűség köt a néphez, amelyhez tartoztok.

Maradjatok meg hűségben minden igaz és nemes gondolathoz, amely a hűségből fakad. Higgyétek el: hűségben megmaradni – ez a legszebb, legnemesebb emberi tulajdonság. Ezért most, amikor nemsokára átadom a Csipike postája stafétabotját, hogy egy kedves néni írja majd nektek, mindössze azt kívánom, maradjatok meg hűségben népetek, anyanyelveitek és minden becsületes ember iránt.

Néha-néha gondoljatok szeretettel arra, aki harminc-egynéhány éven át írt nektek a Csipike postájában, és nem utolsó sorban apró Barátjára, aki veletek marad – hűségben mindaddig, amíg olvassátok a meséjét. Melyhez hasonló jókat,

CSIPIKE és TIPETUPA

Tolvaly Rebeka
Angyalka, Sáromberke

Nagy Tibor, Brassó

Szivárvány-posta

- A kolozsvári 71-es Óvodában, Jankó Ágnes óvó néni csoportjában készült képpel vigasztalunk minden sírdogáló új-ovist: meglátjátok, néhány nap múlva úgy szeretitek már az óvodát, hogy alig akartok hazamenni délutánonként.

- Juhos Ildikó óvó néni széki csoportja az évzáró ünnepélyen *Falubeli pletykák* címmel mutatott be vidám összeállítást, melyhez az „anyagot” a nagycsoportosok szolgáltatták, a csodaszép viseletet pedig az anyukák, nagymamák vasalták ropogósra.

Vágd ki a bélyeget, és ragaszd a neved mellé az osztály, a csoport közös gyűjtőlapjára!

E lapszám támogatói:

• Anyának kincsei, a Szivárványnak színei vagytok. 16000 színsugárkából fonunk fénykaput a szeptemberi égre. Közük vannak levelezőink: **Kerekes Szilveszter**, Szásznyíres; **Săpătaru Márk Alek**, Brassó; **Tulici Nátán**, Zilah; **Bokor Dorca**, Sepsiszentgyörgy; **Egyed Kriszta**, Gyergyószentmiklós; **Bereczki Orsolya**, Szováta; **Tusa Bernadett**, Kovászna; **Vonó Harold**, Gergely Attila, Kolozsvár; **Sógor Aranka**, Aranyosgyéres; **Kovács Nándor**, Csíkbánkfalva; **Püsök Réka**, Zilah; a **szatmárnémeti Hám János Óvoda**; a **nagyvárad** 2-es Óvoda, a **Csillagocska Zeneóvoda**; a **marosvásárhelyi Arlecchino Napközi**, a **G. Coşbuc Óvoda**; a **szászrégeni 3-as Napközi**; a **bukaresti Ady Endre Líceum óvodásai**; a **csíkszeredai Cimbor** Napközi; a **kolozsvári Gyermekvilág Óvoda**; a **sepsiszentgyörgyi Árvácska Óvoda**; a **magyarlapádi**; a **körtvélyfái**; a **gyergyóditrói**; a **szilágypaniti Óvoda**; a **tordai II.**; a **szilágypaniti I. és II.**; a **gyergyóalfalvi II. B.**; a **szászcsávási II.**; a **zabolai I. B.**; a **szalárdi I. B.**; a **kovásznai II. C.**; a **magyarlapádi I. és II. osztály**; a **brassói Áprily Lajos Főgimnázium II. A.**; a **gyergyószentmiklósi Fogarassy Mihály Iskola II. A.**; a **kolozsvári O. Ghibu Iskola I. M.**; a **marosvásárhelyi G. Coşbuc Gimnázium I. C.**, a **Dacia Gimnázium II. C.**; a **nagybányai P. Dulfu Iskola I.**; a **sepsiszentgyörgyi Váradi József Iskola I. E.**; a **szatmárnémeti M. Eliade Iskola I. és II. F.**; a **csíkszentdomokosi Márton Áron Iskola I. A és B, II. B.**; a **szászrégeni A. Maior Gimnázium I. B osztálya.**

Címlap: CSILLAG ISTVÁN

SZIVÁRVÁNY, kisgyermekek képes lapja. XXXII. évfolyam, 347. szám.

Kiadja a NAPSUGÁR Kft. Főszerkesztő: ZSIGMOND EMESE. Képszerkesztő: MÜLLER KATI.

Lapterv: Könczey Elemér. Műszaki szerkesztő: Várdai Éva. Honlapszerkesztő: Komáromy László.

Megrendelhető a szerkesztőség címén: 400462 Cluj, Bld. C. Brâncuşi nr. 202. ap. 101.

E-mail: naps.sziv@napsugar.ro. www.napsugar.ro. Telefon/Fax: 0264/418001

A lapok árát a következő bankszámlára várjuk: Cont IBAN RO45RNCB0106026602080001 B.C.R., SUC. CLUJ S.C. NAPSUGÁR– EDITURA S.R.L. CUI: 210622.

Készült a kolozsvári TipoOffset Kft. nyomdájában. ISSN 1221–7766

Ára 2 lej

Szivárvány